

Убиството на Моарем-бег, било последното револуционерно дело на војводата Дуко Тасев.

Бидејќи годините и изнемоштеноста го притискале, народниот пејач не заборавил да му се оддолжи на овој заштитник на македонскиот народ со оваа песна што и до денешно време се пее во Копачијата.

**Оре, Дуко, од Јудово,  
доста шета низ Лопушник  
со Наќета војводата,  
куси Наќе, море, лавчанчето.  
го фатија Ремко бегот,  
го фатија малкочко.  
Ремко бегот се молеше:  
„немој, Дуко, не коли ме,  
имам деца многу мали,  
имам жена многу млада,  
Сакај, Дуко, што ќе сакаш,  
остави ми руса глава“.  
„Ништо, аго, не ти сакам,  
само твојта руса глава“.**



Споменик на Дуко Тасев